

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชญากรรมถูกยอมรับว่าเป็นปรากฏการณ์เกิดขึ้นในสังคมทุกสังคม เป็นหนึ่งในปัญหาสังคมที่อาจส่งผลกระทบต่อที่รุนแรง และก่อให้เกิดวิกฤติการณ์ในสังคมได้เช่นเดียวกับ ปัญหาเศรษฐกิจ ความยากจน แม้ว่าเมื่อเทียบกับปัญหาด้านอื่น ๆ แล้ว ปัญหาอาชญากรรมอาจถูกจัดให้มีความสำคัญเป็นลำดับท้ายของปัญหาของประเทศที่ต้องได้รับการพัฒนาแก้ไข เพราะมักถูกพิจารณาว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้น หรือกระทำโดยบางคนบางกลุ่มที่ในสังคม ดังเช่น ปัญหาเศรษฐกิจ การศึกษา เป็นต้น ในหลายประเทศอาจเพียงปรากฏอยู่ในแนวนโยบายที่รัฐจัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการเกิดขึ้น และดำรงอยู่ของปัญหาอาชญากรรม นักสังคมวิทยามองว่ามีสาเหตุ ปัจจัยที่เกิดขึ้นมาจากโครงสร้าง และระบบสังคม กับกระบวนการของสังคม ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาที่ผ่านมามักเป็นการพยายามอธิบายพฤติกรรมของบุคคลในสังคมว่าทำไมถึงกระทำผิด ภายใต้สภาพการณ์อย่างไร แต่ที่สุดแล้วก็ไม่สามารถให้ข้อยุติของคำอธิบายสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม เพื่อเข้าไปแก้ไขปัญหาให้หมดลงไปได้ อาชญากรรมในทางสังคมวิทยาจึงถูกพิจารณาว่าเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม ประการหนึ่งที่เกิดขึ้นกับทุกสังคม ด้วยเหตุนี้การศึกษาในเรื่องอาชญากรรมระยะต่อมาก็จึงมักมุ่งเน้นไปในประเด็นการควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่สมาชิกอื่น ๆ เพราะการเกิดขึ้น และดำรงอยู่ของอาชญากรรม ไม่ว่าจะมีการนิยามความหมายของอาชญากรรมจะถูกอธิบายในความหมายระดับกว้างหรือแคบ และถูกกำหนดแบ่งเป็นประเภทของการกระทำผิดอย่างไร กระทำกับทรัพย์สิน หรือกระทำกับชีวิตร่างกายหรือไม่ก็ตาม ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการดำเนินชีวิต และมีชีวิตในสังคมอย่างไม่เป็นสุขของสมาชิกในสังคม

ความพยายามควบคุมปัญหาอาชญากรรมที่ผ่านมาที่กระทำโดยภาครัฐ โดยดึงเอาอำนาจ หน้าที่การป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมของชุมชนในอดีตมาไว้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้ให้ข้อสรุปเป็นบทเรียนหลายกรณี ได้สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และการให้ประชาชนรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนั้น ไม่ใช่สิ่งที่จะดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐได้เพียงลำพัง เพราะไม่ว่ารัฐโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ จะทุ่มเทกำลัง งบประมาณมากเพียงใด ก็

ไม่สามารถควบคุมอาชญากรรมได้ แม้ว่าที่ผ่านมาได้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรม แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบเท่านั้น ยังไม่เป็นการต้องการความร่วมมือร่วมใจ และการตระหนักรู้ถึงปัญหาของทุกคนในสังคมว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนในสังคมอย่างแท้จริง และนอกจากนี้ในการเปลี่ยนแปลงของปัญหาที่เกี่ยวข้อง เมื่อสังคมได้เจริญขึ้น มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ปัญหาอาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ นับวันจะทวีความรุนแรงซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายเดียวย่อมไม่สามารถรับมือกับและทำความเข้าใจกับปัญหาได้ เราอาจเคยได้ยินคำกล่าวจากผู้สูงอายุนั้นในสังคมว่า สมัยนี้มีการฆ่ากันตาย หรือปล้น จี๋ ชิงทรัพย์ ไม่เว้นแต่ละวัน หรือการที่ปัจจุบันนี้ที่บ้านเรือนในเมืองต้องติดเหล็กดัด หรือแม้กระทั่งเครื่องมือการเกษตรในชนบท ก็สูญหายได้หากไม่ดูแลกันเอง ขณะที่ในอดีตผู้คนต่างถ้อยที่ถ้อยอาศัยบ้านใกล้เรือนเคียงต่างช่วยเหลือ ดูแลซึ่งกันและกัน คำกล่าวนี้เป็นการโหยหาอดีต ที่ประชาชนอยู่อาศัยกันอย่างสงบ แม้ว่าความเป็นจริงแล้วหากเทียบเคียงต่อจำนวนประชากรแล้ว การดำเนินชีวิตในอดีตก็อาจมีสิ่งที่เป็นการกระทำผิดของคนในสังคมในระดับที่ใกล้เคียงกันก็ได้ เพียงแต่รูปแบบอาจแตกต่างกันไปก็ได้

ทางเลือกหนึ่งของการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในชุมชน คือการให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของตนเอง เข้ามามีบทบาทกับชุมชน ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการจัดการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งร่วมกันเรียนรู้ถึงที่มาและสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าวเพื่อป้องกัน จนกระทั่งถึงการจัดการกับความรู้อันเกิดจากการร่วมกันเรียนรู้ และจากภูมิปัญญาของชุมชนที่มีอยู่ เปลี่ยนมาเป็นศักยภาพของชุมชนเพื่อการปรับเปลี่ยนแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรม อาทิ การสร้างจิตสำนึก ในการที่จะเลือกไม่กระทำในสิ่งที่กระทบกับความสงบสุขของผู้อื่น การร่วมกันในชุมชนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ การควบคุมอบายมุขในชุมชน ซึ่งประเด็นการให้ความสำคัญกับชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และมีบทบาทสำคัญในการกำหนดปัญหา บริหารจัดการ การแก้ไขปัญหามาของชุมชนตนเองด้วยตนเอง หรืออย่างน้อยในฐานะหุ้นส่วนของการดำเนินดังกล่าวที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นทางเลือกที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ซึ่งอาจพิจารณาได้จากแนวคิดเรื่องตำรวจชุมชน (Community Policing) ที่หลายประเทศนำมาใช้เป็นหลักในการป้องกันหรือควบคุมอาชญากรรม อย่างไรก็ตามแนวคิดเรื่องการตำรวจชุมชนในประเทศไทยนั้นยังพิจารณาการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขปัญหาอาชญากรรมในชุมชนในฐานะเป็นหุ้นส่วนในการดำเนินการของชุมชนยังคงเป็นเพียงในระดับการร่วมปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ ยังไม่ได้ลงไปในระดับที่ชุมชนร่วมคิด ร่วมดำเนินการ ร่วมให้ความหมายของสิ่งที่ปัญหา หรือเหตุและวิธีการแก้ไขปัญหา ในฐานะเป็นเจ้าของหรือตระหนักว่าการดูแลชุมชนให้พ้นจากปัญหาอาชญากรรมเป็นสิ่งที่ชุมชนต้องร่วมกันเรียนรู้ ให้นิยามความหมายของ

อาชญากรรมว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมโดยของคนในชุมชน ที่ชุมชนสามารถดำเนินการควบคุม ป้องกันได้ด้วยตนเอง และพิจารณาว่าสิ่งใดชุมชนต้องร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การนำพลังความเข้มแข็งของชุมชน ที่มาจากทุนทางสังคมที่สั่งสมมาแต่เดิม หรือถูกฟื้นฟูสร้างขึ้นใหม่ ในมิติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นมิติที่เป็นรูปธรรม อาทิ การบริหารจัดการในสังคม ระบบเครือญาติ เครือข่าย และมิติที่เป็นนามธรรม เช่น ระบบความคิด พฤติกรรม ความรู้ ค่านิยม ภูมิปัญญา ที่ถูกสั่งสมมา มาใช้เป็นเครื่องมือ ที่มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาในชุมชน อาทิ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สาธารณสุข สวัสดิการ ที่เริ่มต้นจากชุมชนจนประสบความสำเร็จโดยไม่ต้องพึ่งพาภาครัฐในหลายชุมชน จึงเป็นประเด็นที่น่าพิจารณาถึงการนำความสำเร็จดังกล่าวมาใช้เพื่อการควบคุมอาชญากรรมในชุมชน เพราะมีการพิจารณาว่า ชุมชนที่มีความเข้มแข็ง มีทุนทางสังคม อาจสะท้อนได้จากสถิติตัวเลขต่าง ๆ อาทิ อัตราการเกิดอาชญากรรมต่ำ ซึ่งจากการศึกษาของ Adam Graycar (Australian Crime Prevention Council Conference, 1999) พบว่าการเกิดอาชญากรรมในคดีต่าง ๆ อาทิ ลักทรัพย์ ความผิดทางเพศ เป็นต้น ในช่วงปี ค.ศ. 1993-1998 ในรัฐต่าง ๆ ในประเทศออสเตรเลีย โดยทั่วไปมีอัตราสูงขึ้น แต่ขณะเดียวกันอัตราการเกิดคดีข้างต้นในรัฐวิกตอเรีย และรัฐทัสมาเนีย กลับอยู่ในระดับต่ำกว่ารัฐอื่น ๆ และอยู่ระดับคงที่ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่รัฐทั้ง 2 แห่งมีทุนทางสังคมที่ดีกว่ารัฐอื่น ๆ แม้ว่าทั้ง 2 รัฐจะมีความแตกต่างในเรื่องเศรษฐกิจ ก็ตาม

แนวคิดเรื่องทุนทางสังคม เป็นแนวคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการพัฒนาของประเทศไทย อย่างชัดเจน ในช่วงหลังจากการเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่หลายฝ่ายมองว่าเป็นพลังที่มีอยู่และเป็นรากฐานที่สำคัญของชุมชนไทย จนสามารถประคับประคอง และสามารถจุดดีให้ชุมชนชนบทไทยสามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางปัญหาเศรษฐกิจ สังคม ที่เกิดขึ้น "ทุนทางสังคม" ถูกพิจารณาในฐานะเป็นรากฐานของความร่วมมือที่จะส่งผลต่อวิถีชีวิตของประชาชนทั้งในระดับตัวบุคคล (Individual) และในระดับสาธารณะ (Public) และเป็นสิ่งที่เกิดจากการสะสมและถ่ายทอดประสบการณ์ ภูมิปัญญา ของชุมชน/สังคม รวมทั้งลักษณะของภูมิประเทศ และทรัพยากรในท้องถิ่น จนทำให้มีพฤติกรรม ค่านิยม จารีต และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของชุมชนเอง โดยผ่านการกลั่นกรองจากอดีตสู่ปัจจุบัน การนำทุนทางสังคมมาใช้โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม จำเป็นต้องเอาจุดแข็งมาปรับให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิต และกลมกลืนกับวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของแต่ละชุมชน การนำทุนทางสังคมซึ่งอาจกล่าวได้ว่ามีสภาพเป็นทรัพยากรสาธารณะ และกฎเกณฑ์ที่กำหนดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรสาธารณะนั้นของระดับปัจเจก การนำแนวคิดทุนทางสังคมมาใช้ในการแก้ไข และจัดการกับชุมชนซึ่งเป็นการพัฒนาแบบ

บูรณาการ ต้องเชื่อมโยงทั้งเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การเมือง ภูมิปัญญา ความคิด ความเชื่อ และต้องสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในกลุ่มประชาชนในชุมชน

นอกจากนี้การจะเข้าใจ และยืนยันความเชื่อของการนำทุนทางสังคมมาใช้ประโยชน์ในประเด็นเรื่องอาชญากรรม จำเป็นต้อง เข้าใจถึงการเกิดขึ้น การผลิตซ้ำ และการขยายตัวของทุนทางสังคม ในหลายมิติ ทั้งมิติที่เป็นรูปธรรม เช่น เงินทุน เทคโนโลยี วัตถุพิบ การจัดการ และคนตลอดจนระบบกฎหมาย เป็นต้น และมิติที่เป็นนามธรรม เช่น ระบบความคิด พฤติกรรม ความรู้ ภูมิปัญญา ที่ถูกส่งสมมาของชุมชน ภายใต้งื่อนไขทางสังคมของสังคมนั้น ๆ ซึ่งจากการสำรวจเอกสาร ผลงานทางวิชาการ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องในเบื้องต้นได้พบว่า การนำองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดที่เกี่ยวกับการนำศักยภาพทางสังคมมาประยุกต์ใช้และนำมาสังเคราะห์ให้เป็นระบบเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยตรงยังไม่มีการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยที่ผ่านมามีการเพิ่มขึ้น หรือลดลงของอาชญากรรม หรือเงื่อนไขของการเกิดอาชญากรรมถูกพิจารณาในฐานะเพียงผลกระทบประการหนึ่งของการนำทุนทางสังคมมาใช้ในปัญหาในชุมชนในประเด็นอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดระเบียบสังคมในชุมชน และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการอาชญากรรม ดังนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติให้เห็นสถานภาพที่แท้จริงขององค์ความรู้ของการนำศักยภาพชุมชน และบทบาทของทุนทางสังคมมาใช้ในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ต้องการการพัฒนา และทำความเข้าใจว่า การก่อเกิด การผลิตซ้ำ ของทุนทางสังคมเกิดขึ้นภายใต้งื่อนไขใด ขณะเดียวกันเพื่อการนำบทบาททุนทางสังคมมาใช้ในการป้องกันแก้ไข หรือควบคุมอาชญากรรมให้สามารถเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องการ ภาวะ เงื่อนไข ของบริบททางสังคมทั้งภายใน และภายนอกอย่างไร จึงเป็นประเด็นที่ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาชุมชน ในแง่มุมของการมีทุนทางสังคมที่มีการก่อเกิด หรือฟื้นฟู ให้คนในชุมชนเกิดจิตสำนึก จนสามารถเกิดเป็นพลังทางสังคมในการป้องกัน และควบคุมอาชญากรรม โดยผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาถึงกระบวนการทุนทางสังคม และบทบาทของทุนทางสังคมในการป้องกันแก้ไข และควบคุมอาชญากรรมในชุมชนให้ประสบความสำเร็จได้อย่างไร

ประเด็นคำถามในการวิจัย

ทุนทางสังคมในชุมชน คืออะไร มีธรรมชาติการก่อเกิด ในมิติ และภายใต้งื่อนไขภายในชุมชน และภายนอกอย่างไร โดยทั้งนี้แม้ว่ามีนักวิชาการได้ให้ความหมายของทุนทางสังคมไว้บ้างแล้วอย่างหลากหลายมิติก็ตาม ชุมชนไทยในระดับจุลภาคมิให้ความหมาย และนำทุนทางสังคมของชุมชนมาใช้ ในประเด็นต่าง ๆ อย่งไรบ้าง โดยเฉพาะการทดสอบทฤษฎีอาชญาวิทยา และ

กระบวนการทัศน์ในการป้องกันแก้ไขอาชญากรรมในชุมชนของภาครัฐ ซึ่งกระบวนการทุนทางสังคมสามารถนำมาป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในชุมชนได้หรือไม่อย่างไร และขณะเดียวกันกระบวนการดังกล่าวสามารถดำเนินได้ภายใต้เงื่อนไข ปัจจัยทางสังคมของชุมชนอย่างไร เพื่อที่จะสามารถหาตัวบ่งชี้ของทุนทางสังคมของชุมชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และหากพิสูจน์พบว่ากระบวนการทุนทางสังคมสามารถป้องกันอาชญากรรมได้ จะต้องมียุทธศาสตร์หรือมาตรการต่อชุมชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาหรือส่งเสริมทุนทางสังคมในการควบคุมอาชญากรรมได้อย่างไรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปรากฏการณ์ การก่อเกิด และกระบวนการทุนทางสังคมในชุมชน
2. เพื่อศึกษากระบวนการทุนทางสังคม กับการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. แนวคิด ทฤษฎี องค์ความรู้เกี่ยวกับทุนทางสังคมของทั้งประเทศไทยและต่างประเทศ ตลอดจนรูปแบบ และรูปธรรมของการนำเอาทุนทางสังคม มาใช้ในชุมชน ทั้งระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน และเครือข่าย โดยศึกษาจากปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ได้มีการดำเนินการโดยชาวบ้าน ซึ่งจะเป็นการศึกษาโดยการรวบรวมจากเอกสาร และงานวิจัยต่าง
2. การก่อเกิด และการผลิตซ้ำ และกระบวนการทุนทางสังคมภายใต้บริบทของชุมชน โดยเริ่มจากการศึกษา ประวัติความเป็นมา พัฒนาการของชุมชนที่ศึกษา สภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพ และทางสังคมของชุมชน รูปแบบความสัมพันธ์ วิถีชีวิตของคนในชุมชน
3. บทบาทของทุนทางสังคม ในฐานะเป็นเครื่องมือในการแก้ไขป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และเงื่อนไขทางสังคมแวดล้อมที่เอื้ออำนวยบทบาทดังกล่าว

ขอบเขตด้านวิธีการศึกษา

1. การศึกษาครั้งนี้สนใจศึกษาด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ
2. พื้นที่ที่ศึกษา ได้กำหนดเอาชุมชนที่ได้รับการยอมรับว่า สามารถจัดการตนเองได้ จำนวน 2 ชุมชน โดยไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อเป็นตัวแทน แต่มุ่งศึกษาปรากฏการณ์ ที่เกิดขึ้นในชุมชน ในเงื่อนไขที่ผู้ศึกษาจะสามารถทำความเข้าใจ ธรรมชาติของกระบวนการทุนทางสังคม กับปัญหา อาชญากรรมได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. เพื่อนำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับทุนทางสังคมของชุมชน อันประกอบด้วยความหมาย แนวคิด องค์ความรู้ และเปรียบเทียบจากรูปธรรมอันได้จากปรากฏการณ์ในพื้นที่ต่าง ๆ ที่สามารถ ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถป้องกันแก้ไขอาชญากรรม
2. เพื่อสร้างและกำหนดเป็นตัวบ่งชี้ ของทุนทางสังคม ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ชุมชนประกอบด้วยอะไร และเงื่อนไขใด
3. เพื่อเป็น รูปแบบ แนวทางการส่งเสริม การนำทุนทางสังคมมาใช้ในการแก้ไขปัญหา อาชญากรรมในชุมชน
4. เพื่อการนำผลสำเร็จของการนำกระบวนการทุนทางสังคมในการป้องกันแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่ต่าง ๆ

นิยามศัพท์

จากการตรวจสอบแนวคิดทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้ศึกษาได้กำหนดนิยามศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาดังนี้

ทุนทางสังคม หมายถึง รูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคม และบนพื้นฐานของความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ความเชื่อถือ ความเอื้ออาทรต่อกัน รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นคุณสมบัติ ร่วมกันที่ชาวบ้านและชุมชนมีอยู่ อันเกิดจากการสั่งสม และต่อยอดเพื่อสร้างสมเพื่อประโยชน์ของ ส่วนรวม จนสามารถเป็นพลังทางสังคมในการแก้ไขปัญหของชุมชน

กระบวนการทุนทางสังคม หมายถึง ความเป็นพลวัต (Dynamic) ของทุนทางสังคม ภายใต้มิติทางสังคมระดับต่าง ๆ และเงื่อนไขทางสังคมแวดล้อม เพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อน ชุมชนให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

อาชญากรรม ในเชิงทฤษฎี ในแง่ของกฎหมาย “อาชญากรรมเป็นความประพฤติที่ กฎหมายอาญาห้ามและมีบทลงโทษไว้” ซึ่งถือว่าเป็นความหมายอย่างกว้าง ขณะที่ทัศนะของ อาชญาวิทยา ในความหมายอย่างแคบจะมองถึงความร้ายแรงของการกระทำและความชั่วที่มีอยู่ใน ตัวของผู้กระทำ ที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ผู้ศึกษาพิจารณาอาชญากรรม ในความหมายกว้าง ๆ หมายรวมถึง พฤติกรรมใด ๆ ของสมาชิกที่อาจส่งผลกระทบต่อ หรือเป็นเงื่อนไข ทำให้เกิดความไม่สงบสุขของชุมชน

การป้องกันอาชญากรรมในชุมชน หมายถึง การที่ชุมชนสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลง เงื่อนไขที่ทำให้ปัญหาอาชญากรรม อาทิ การควบคุมอบายมุข ให้ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือสร้าง ปัญหาความเดือดร้อนกับชุมชนได้